

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Organizația de Creditare Nebancară „Axioma Credit” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Întreprinderii Individuale „Novicov Viorica” și Novicov Viorica
(încasarea datoriei)

împotriva încheierii din 27 martie 2026 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2rc-22/26
NR. PIGD 2-25124434-01-2rc-27042026)

Repunerea în termen nu poate servi drept remediu pentru pasivitatea procesuală, atunci când partea a cunoscut sau trebuia să cunoască despre existența litigiului și nu a manifestat diligența necesară în apărarea drepturilor sale.

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. C. Troianovschi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord (jud. R. Holban, S. Ghercavii, M. Sajin)

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă

Ion Munteanu, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 septembrie 2025 O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.I. „Novicov Viorica” și Novicov Viorica solicitând încasarea în mod solidar a datoriei de 15 526,28 lei, a penalității pentru întârziere în mărime de 13 319, 02 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025 acțiunea civilă s-a admis parțial, s-a încasat în mod solidar de la Î.I. „Novicov Viorica” și Novicov Viorica în beneficiul O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. datoria la suma inițial debursată în temeiul contractului de credit nr. 2308104330 din 10 august 2023 și a contractului de fidejusiune în mărime de 8 945, 00 lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat proporțional sumei admise în mărime de 407, 76 lei, taxa de timbru în sumă de 200, 00 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3 500 lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

3. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 ianuarie 2026, O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, a declarat apel împotriva acesteia, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025, și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

4. Totodată, prin cererea de apel s-a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, în temeiul art. 116 și art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

5. Prin încheierea Curții de Apel Nord din 27 martie 2026 a fost respinsă cererea depusă de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu privind repunerea în termen a cererii de apel și a restituit cererea de apel depusă de aceasta ca fiind depusă în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

6. Pentru a dispune astfel, Curtea de Apel Nord a constatat că apelul declarat de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. a fost depus peste termenul legal prevăzut de art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar motivele invocate în susținerea cererii de repunere în termen nu justifică omisiunea termenului procedural.

7. Instanța de apel a reținut că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025, a fost expedit reclamantului și reprezentantului acestuia la 26

noiembrie 2025, inclusiv prin intermediul poștei electronice la adresele indicate chiar de reclamant în cererea de chemare în judecată.

8. În aceste condiții, Curtea de apel a apreciat ca neîntemeiate susținerile apelantului potrivit cărora ar fi luat cunoștință de dispozitivul hotărârii doar la 13 ianuarie 2026, or, partea nu a prezentat probe pertinente care să confirme imposibilitatea recepționării actului judecătoresc anterior acestei date.

9. Totodată, instanța de apel a reținut că apelantul nu a invocat existența unor împrejurări obiective și insurmontabile care să fi împiedicat exercitarea în termen a căii de atac, limitându-se la simple afirmații referitoare la pretinsa necomunicare a hotărârii.

10. Instanța de apel a subliniat că termenul de declarare a apelului are caracter imperativ și de decădere, iar respectarea termenelor procedurale reprezintă o garanție a securității raporturilor juridice și a bunei administrări a justiției.

11. În acest sens, instanța a accentuat că neexercitarea căii de atac în termenul stabilit de lege, în lipsa unor motive întemeiate, atrage decăderea din dreptul de a exercita apelul, iar admiterea spre examinare a unui apel tardiv ar contraveni principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

12. Prin urmare, constatând lipsa unor motive plauzibile pentru repunerea în termen, Curtea de Apel Nord a respins cererea de repunere în termen și a restituit apelul ca fiind tardiv.

13. La 10 aprilie 2026, O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Nord din 27 martie 2026 prin care a solicitat casarea acesteia și repunerea în termenul de apel a apelului cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Nord pentru examinarea pe fond a apelului.

14. În motivarea cererii de recurs, a indicat că instanța de apel a respins neîntemeiat cererea de repunere în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025, deși apelul a fost depus la 15 ianuarie 2026 în condițiile în care partea nu a recepționat hotărârea primei instanțe în termenul prevăzut de lege.

15. A invocat că la materialele cauzei lipsește dovada comunicării dispozitivului hotărârii în termen de 5 zile de la pronunțare, astfel cum impune art. 236 alin. (4) Cod procedură civilă, și a reținut că a luat cunoștință despre existența hotărârii abia la 13 ianuarie 2026, prin accesarea portalului instanțelor de judecată.

16. Totodată, a menționat că instanța de apel a făcut trimitere la faptul expedierii încheierii de acceptare pe rol din 1 septembrie 2025 prin intermediul poștei electronice către reclamant și reprezentantul acestuia, însă încheierea nu ar fi fost recepționată efectiv, fiind descărcată ulterior de pe portalul instanței la 28 octombrie 2025.

17. De asemenea, a contestat concluzia instanței de apel potrivit căreia hotărârea ar fi fost expediată la adresa electronică XXX XXX, susținând că niciun mesaj electronic aferent dosarului nu a fost recepționat. În privința adresei electronice XXX XXX, recurentul a indicat că aceasta nu a fost desemnată drept adresă de corespondență și, în plus, nu mai era activă din anul 2021.

18. A mai susținut că imposibilitatea de a declara apelul în termenul de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii a fost determinată exclusiv de lipsa comunicării actului judecătoresc, ceea ce constituie un motiv întemeiat de repunere în termen în sensul art. 116 Cod de procedură civilă și al garanțiilor prevăzute de art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un recurs efectiv.

19. A subliniat că termenul de apel a început să curgă la 14 ianuarie 2026, ziua imediat următoare datei la care a luat cunoștință despre hotărâre, urmând să expire la 13 februarie 2026, astfel încât apelul depus la 14 ianuarie 2026 trebuie considerat formulat în termen legal.

20. Totodată, a invocat că din materialele dosarului rezultă lipsa oricărei dovezi certe privind comunicarea dispozitivului hotărârii contestate, iar în asemenea situație instanța urma să accepte explicațiile părții privind data la care aceasta a aflat despre existența hotărârii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

22. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

23. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

24. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

25. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116”.

26. Art. 116 din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(2) Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

(5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului”.

27. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

28. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

29. Art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.”

30. Art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătorească, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

31. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Încheierea contestată a fost emisă la 27 martie 2026 și expediată recurentului O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. și reprezentată ului acestuia - avocatul Bujoreanu Eugeniu, prin intermediul poștei electronice la 1 aprilie 2026 (f.d. 49). Prin urmare, recursul declarat la 10 aprilie 2026, este depus în termen.

33. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

34. Din materialele cauzei rezultă că prin hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025, a fost admisă parțial cererea de chemare depusă de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. împotriva Î.I. „Novicov Viorica” și Novicov Viorica cu privire la încasarea datoriei, a penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

35. Astfel, termenul de apel asupra hotărârii Judecătorei Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025, instituit de legiuitor, a început a curge din 20 noiembrie 2025 și a expirat la 19 decembrie 2025, însă O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, a depus cerere de apel abia la 16 ianuarie 2026, respectiv, cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin.(1) Cod de procedură civilă.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, repunerea în termenul de procedură omis reprezintă recunoașterea de către instanță a existenței dreptului

la îndeplinirea actelor procedurale, la caz declararea apelului, care a fost pierdut ca rezultat al omiterii a termenului de procedură ce a fost stabilit de lege pentru îndeplinirea lui, din motive recunoscute de instanță ca întemeiate.

37. Astfel, în sensul normei menționate supra, este de principiu ca, declarând apelului în afara termenului legal și solicitând repunerea în termen, să fie invocate astfel de motive, care să justifice încălcarea acestui termen, precum și să fie îndeplinit actul de procedură respectiv.

38. La caz, O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, în susținerea cererii de repunere în termen a invocat că nu a recepționat dispozitivul hotărârii Judecătoriai Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025 în termenul prevăzut de lege, susținând că a luat cunoștință despre existența hotărârii doar la 13 ianuarie 2026, prin accesarea portalului instanțelor de judecată. Totodată, apelantul a contestat concluziile instanței de apel privind comunicarea hotărârii prin poșta electronică, menționând că mesajele electronice nu au fost recepționate, iar imposibilitatea declarării apelului în termen nu îi este imputabilă.

39. Completul de judecată atestă că, într-adevăr la materialele cauzei civile nu se regăsește dovada privind comunicarea efectivă a dispozitivului hotărârii instanței de fond către O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., însă această împrejurare, în sine, nu este de natură a justifica repunerea în termen, în condițiile în care din ansamblul probelor administrate rezultă că O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, a avut cunoștință despre existența litigiului și despre derularea acestuia și, în consecință, era ținut să manifeste diligența necesară pentru urmărirea stadiului procesual și exercitarea drepturilor procedurale în termenele prevăzute de lege.

40. În acest sens, Completul reține că O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. a avut calitatea de reclamant în prezenta cauză civilă, inițiind procedura judiciară prin depunerea cererii de chemare în judecată la 1 septembrie 2025, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Î.I. „Novicov Viorica” și Novicov Viorica a datoriei rezultate din contractul de credit nr. 2308104330 din 10 august 2023, a penalităților și a cheltuielilor de judecată.

41. Astfel, O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. cunoștea despre existența și pendița litigiului, despre instanța investită și despre faptul examinării cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă. În aceste condiții, acesteia îi revenea obligația de a manifesta o conduită procesuală activă și diligentă, inclusiv prin verificarea periodică a stadiului dosarului și a actelor emise de instanță.

42. Completul de judecată atestă că, potrivit materialelor cauzei, prin încheierea Judecătoriai Orhei, sediul Central din 1 septembrie 2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, iar copia încheierii a fost expediată reclamantului și reprezentantului acestuia prin intermediul poștei electronice. Deși recurentul susține că această încheiere nu ar fi fost recepționată, acesta însuși a recunoscut că a luat cunoștință de actul procedural prin accesarea portalului instanțelor de judecată la 28 octombrie 2025. Or, această împrejurare demonstrează că partea avea

posibilitatea efectivă de a urmări evoluția cauzei prin intermediul mijloacelor publice puse la dispoziție de autoritatea judecătorească.

43. În același context, Completul reține că recurentul a invocat faptul că a aflat despre hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19 noiembrie 2025 doar la 13 ianuarie 2026, accesând portalul instanțelor de judecată.

44. Totuși, această susținere confirmă, în mod indirect, că partea utiliza și cunoștea mecanismul de verificare electronică a dosarului, ceea ce înseamnă că putea, cu o minimă diligență, să urmărească stadiul examinării cauzei și anterior acestei date, inclusiv imediat după expirarea termenului rezonabil de pronunțare a soluției.

45. Completul subliniază că examinarea cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă presupune, prin natura sa, o examinare simplificată și accelerată, în lipsa părților și în baza înscrisurilor anexate la dosar. Prin urmare, reclamantul și reprezentantul acestuia trebuiau să prevadă posibilitatea pronunțării hotărârii fără convocarea lor și să manifeste o atenție sporită în monitorizarea dosarului.

46. De asemenea, faptul că la materialele cauzei nu se regăsește avizul de recepție al dispozitivului hotărârii nu poate conduce, în mod automat, la concluzia imposibilității exercitării apelului în termen. Or, repunerea în termen nu operează de drept, ci presupune existența unor motive obiective, serioase și neimputabile părții, care să fi făcut imposibilă exercitarea căii de atac în termenul prevăzut de lege.

47. În speță, recurentul nu a prezentat probe care să confirme că, în perioada 19 noiembrie 2025 – 18 decembrie 2025, a întreprins acțiuni concrete pentru a afla soluția adoptată, nu a demonstrat existența unor impedimente tehnice reale privind accesul la adresele electronice indicate și nici nu a probat imposibilitatea obiectivă de a monitoriza dosarul pe portalul instanțelor de judecată, modalitate pe care ulterior a utilizat-o pentru a afla despre hotărârea contestată.

48. În plus, Completul reține că însăși partea reclamantă a indicat în cererea de chemare în judecată adresa electronică XXX XXX drept adresă de contact și corespondență. Respectiv, reclamantul era ținut să asigure funcționalitatea și monitorizarea acestei adrese electronice, asumându-și consecințele unei eventuale neglijențe în administrarea propriilor date de contact procesuale.

49. Completul de judecată apreciază critic și alegațiile referitoare la pretinsa inactivitate a adresei electronice a avocatului, or, comunicarea actelor procedurale a fost efectuată inclusiv către adresa electronică a reclamantului indicată expres în actele procesuale. În aceste condiții, eventualele disfuncționalități ale unei adrese electronice suplimentare nu exonerează partea de obligația de a-și urmări cauza.

50. Completul accentuează că dreptul de acces la o instanță nu are caracter absolut și poate fi supus unor condiționări procedurale legitime, inclusiv respectării termenelor de exercitare a căilor de atac. Or, instituirea termenelor procedurale urmărește asigurarea stabilității raporturilor juridice și a securității circuitului civil, iar ignorarea acestora în lipsa

unor motive temeinice ar genera incertitudine juridică și ar afecta principiul autorității lucrului judecat..

51. În consecință, Completul de judecată constată că omisiunea termenului de declarare a apelului este imputabilă O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, care nu a manifestat diligența necesară în urmărirea și gestionarea litigiilor debitorului, iar argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen sunt neîntemeiate.

52. Astfel, instanța de apel corect a reținut că motivele invocate de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu în susținerea cererii de repunere în termen nu sunt întemeiate și nu justifică imposibilitatea exercitării dreptului de apel în termenul prevăzut de lege, or, din materialele cauzei rezultă că acesta a cunoscut despre examinarea litigiului și a avut posibilitatea reală să urmărească evoluția dosarului, să se intereseze de hotărârea pronunțată și să declare apel în termenul legal, motiv pentru care concluzia instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termen și restituirea apelului ca depus tardiv este legală și întemeiată.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun să facă trimitere la prevederile art. 10 alin. (1)–(3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora sancțiunile procedurale reprezintă consecințele juridice nefavorabile stabilite de normele procesuale civile, care intervin în cazul neexecutării, executării necorespunzătoare a unui act de procedură sau în cazul exercitării abuzive a drepturilor procesuale. Încălcarea normelor de procedură poate fi invocată de instanța de judecată sau de participantul interesat ori de câte ori se constată nerespectarea dispozițiilor legale.

54. Sancțiunile procedurale pot privi atât actele instanței de judecată, cât și pe cele ale participanților la proces ori ale altor persoane implicate în activitatea judiciară și, în funcție de prevederile legii, pot consta în anularea actului procedural întocmit cu încălcarea normelor legale, decăderea din dreptul de a îndeplini un act de procedură în termenul stabilit, obligarea la refacerea sau completarea actului necorespunzător, restabilirea drepturilor încălcate, aplicarea amenzii judiciare, precum și în alte măsuri prevăzute de legislația procesuală.

55. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu nu a invocat motive plauzibile și nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să confirme existența unor împrejurări obiective ce l-ar fi împiedicat să declare apel în termenul prevăzut de lege, astfel încât nu poate fi reținută existența unor temeieri legale pentru repunerea în termenul procedural.

56. Totodată, Completul judiciar subliniază că o asemenea concluzie este compatibilă cu exigențele dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece prelungirea nejustificată a termenelor de exercitare a căilor de atac ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, împiedicând dobândirea caracterului definitiv al hotărârilor judecătorești și afectând stabilitatea situațiilor juridice consacrate prin acestea.

57. Din considerațiunile enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a respinge recursul declarat de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu și a menține încheierea Curții de Apel Nord din 27 martie 2026.

58. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L., reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu.

Menține încheierea din 27 martie 2026 a Curții de Apel Nord, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de O.C.N. „Axioma Credit” S.R.L. împotriva Î.I. „Novicov Viorica” și Novicov Viorica cu privire la încasarea datoriei, a penalității de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Diana Stănilă
	/semnătură/	Ion Munteanu